

Sygn. akt I CZ 112/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego W.
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 stycznia 2014 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 września 2013 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 września 2013 r. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną powoda P. B. od wyroku tego Sądu z dnia 8 listopada 2012 r. Jako przyczynę wskazał nieuiszczenie opłaty od skargi i nieuzupełnienie jej braków w zakresie uzasadnienia wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania. Pełnomocnikowi powoda doręczone zostało wezwanie do uzupełnienia braków, jednak nie doprowadziło do ich usunięcia. Pełnomocnik w odpowiedzi na wezwanie zanegował jego zasadność wyjaśniając, że powód korzysta w toku postępowania ze zwolnienia od całości kosztów sądowych, a w skardze zawarte są motywy wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania. Sąd Apelacyjny nie podzielił tego stanowiska wskazując, że zwolnienie od kosztów w postępowaniu przed sądami powszechnymi nie rozciąga się na postępowanie kasacyjne, zaś skarga nie zawiera wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym. Pominięcie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania Sąd Apelacyjny wskazał jako dodatkową podstawę odrzucenia tej skargi.

Powód w zażaleniu na to postanowienie zarzucił naruszenie art. 394¹ § 1, art. 398³ oraz art. 398⁴ § 2 k.p.c. i wniósł o uchylenie tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po wstępnym okresie niejedności orzecznictwa w sprawie zakresu obowiązywania zwolnienia od kosztów sądowych udzielonego w postępowaniu przed sądami powszechnymi, problem ten rozstrzygnięty został w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2008 r. (III CZP 142/07, OSNC 2008/11/122), mającej moc zasady prawnej, a więc wiążącej inne składy tego Sądu (art. 62 ustawy z dnia 3 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 499). Zgodnie z uchwałą zwolnienie strony od kosztów sądowych w sprawie, przyznane w postępowaniu przed sądem powszechnym, nie obejmuje postępowania kasacyjnego. Wykładnia przyjęta w uchwale została szeroko wyjaśniona w jej motywach. Skarżący nie ma więc racji, kwestionując

stanowisko Sądu Apelacyjnego, zgodne z powszechnie przyjmowanym od 5 lat kierunkiem wykładni.

Zgodzić się natomiast należy z powodem, że nie było podstaw do stwierdzenia, iż skarga nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Uzasadnienie to jest wprawdzie bardzo lapidarne i ogólnikowe, stanowiąc z wnioskiem jedno zdanie „W tym stanie rzeczy wnoszę o przyjęcie skargi do rozpoznania, uzasadnione jest to bowiem potrzebą jednoznacznego ustalenia granicy bezprawności w zmuszaniu osadzonych w zakładach karnych do przebywania w warunkach gorszych niż określone przepisanyymi normami”, niemniej istnieje, zaś ocena jego merytorycznej wartości nie należy do uprawnień sądu drugiej instancji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2006 r., I CZ 147/05, Lex nr 200965).

Ponieważ jednak skarga nie została należycie opłacona, jej odrzucenie przez Sąd Apelacyjny było uzasadnione w świetle art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z tych przyczyn zażalenie powoda należało oddalić na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.